

V této práci se zabýváme složitou problematikou ženských postav ve staroseverské literatuře. Úkolem je sledování původu a utváření ženských postav a jejich funkcí ve dvou islandských sagách. Sagy, které zde probíráme, čerpají ze starší hrdinské literatury. Sledujeme tedy přenesení literárního vlivu z hrdinského básnictví do prozaických sag. Tomu přizpůsobujeme postup práce. V úvodu se zabýváme historickým pozadím vzniku této literatury, heslovitě uvádíme jednotlivé prameny, nastíníme

komplikované otázky autorství, neúplnosti a proměnlivosti textu, jakož i prostředí, ve kterém tato literatura vznikla a přezívala.

Zatímco hrdinské básnictví ztratilo naprosto svůj historický obsah, svádí sagy Islandců důsledně realistickým licencím k domněnce, že se jedná o víceméně přesné zachycení skutečných událostí. Tato zdánlivá historičnost byla postupně zpochybněna a částečně vyvrácena literárními vědci a historiky. To nám poskytuje základ rozboru. Při bližším pohledu na ženské postavy sag, které čerpají ze starší literatury, sledujeme, jakým způsobem autorky sag pracují. Jedna se pochopitelně o pohled značně neúplný, neboť hrdinské básnictví je pouze jedním z mnoha pramenů, jež přispěly ke zformování sag.